

Iacobi à Falckenburgk, Saxonis,

DAVID,

De Goliathi Gigantis uti Blasphemi ita Tyrannorum cade pereuntium historia.

P R O

*Aris & focis, nominis diuini gloria atq;
salutis communis amore:*

I N

Optatissimam & salutarem, Ducis Ioh. Casimiri, Herois & sacri Rom. Imp. principis fortiss. ex Anglia (*Quò cum animi tum colloqui causa ad Reginam eminentiss. votis ventisq; secundis cum applausu congratulatione & lætitia publica, ipsi Maiestatì R. proceribus regni adeoq; omnibus ac singulis gratissimus, acceptiss. charissimusq; venerat*) ad Archiducem Austriæ **MATTHIAM** Belgogermaniæ Gubernatorem digniss. & Status eiusdem generales, Redeuntis, nomine illorum & candidè subitorum omnium expeditionem.

A D

Illustriss. & nobiliss. Dominum, DN. Henricum Comitem **HVNTINGDONIÆ**, *Haslinguæ* Dominum, &c. Consilii Maiestatì R. in parte Boreali præsidem, excelsissimi ordinis

Perischelidis EQ.

Studiorum Mecœnatem longè præstantiss.

Dominum clementiss. S.

Observantiæ obsequentissimæ atque Amplitudinum utriusq; ipsorum conuersationis mutuæ amicitiaq; familiariss. recordationis memoris ergo S. F.

LONDINI

Typis Richardi Graphei Anno 1579.

ELEGIA,
DE EXPEDITIONE

Palæstinorum in Hebræos, breuiss. continens
Heroicam Daudis cum Golia bestia imma-
ni pugnam, rumoribus nostrorum temporum,
depopulationibusq; siue Turcicis, siue in-
testinis & Tyrannicis apprimè accom-
modam, meditationis piæ ergo
F. ex libro. i. Reg. 17.

A Rma Philistæi Iudeæ acerrima genti
Intulerant, animo dira minante, duces.
Iamque Sochotæos immani milite colles
Complerant, castris & loca lata suis.
Rura, hominesq; capit, ferro populatur & igne
Omnia, pro libitu barbarus hostis agit.
Saulus at ut patrijs à finibus arceat hostem
Undique collectos cogit in arma viros.
Monte sub aduerso figit tentoria, vallis
Paruaq; congressus quæ prohibebat, erat.
Instructæ stabant acies, iam pugna parari,
Dant litui signum, cornua rauca sonant.
Singula sollicito perlustrans pectore Saulus,
Armatus rapidi terga premebat equi,
Dum monet ut DOMINI fortes tueantur honorem,
Et pro communi bella salute gerant:
Ecce Philistæis prægrandi corpore castris,
Egreditur vastus mole graduq; gigas.
Monstrum horrendum, ingens, longū septem amplius
Torua illi facies, luminaq; igne micant. (vlnas,
Dixeris Excelado Sicula sub rupe creatum,
Cyclopum aut Stygia sede redisse genus.

Incessu horrendus, rigidis horrendus in armis,
Horribili vastum cinxerat ense latus.
Quid galeam memorem, loricamq; are rigentem,
Pelias haud tanti ponderis hasta fuit.
Are grauem dorso clypeum gestabat, euntis
Et comes ante pedes armiger acer erat.
Corporis hic vasto confisus robore, Diuum
Impius atque hominum pessimus osor erat.
Ille Palaestinas fulgentes are phalanges,
Cum videt, armatis prataq; plena viris:
Concutiens pedibus furibundo pectore terram,
Terribili tales edidit ore sonos.
Quis Deus est vester cui tot confertis honores,
Cuius in hoc bello sollicitatis opem.
Quae vos eripient gladijs noua numina nostris,
Ne sitis manui nata rapina mea?
Ense opus & valido membrorum robore nunc est,
Ignauī rogitent ad sua capta Deum.
Ipse ego nullius confisus nomine pugno,
Dextra mihi Deus est sunt mihi tela Deus.
Qui mecum ferro valida concurrat & hasta,
Huc veniat vestro de grege si quis adest.
Experiamur (ait) quid possit uterque vicissim.
Num Deus hic vester, vel mea tela iuuent.
Si quis ex hanc vestrum tulerit de corpore vitam,
Unius aut valido casus ab ense cadam:
Nostra potestati sunt subdita corpora vestrae,
Aut graue seruitū vos toleretis onus.
In nunc auxilium praesenti à numine posce,
Eruat è nostra vos DEVS ille manu.
Dixerat: ingentis clypei concussa fragore
Terra tremat, scinitus hastaq; mota dedit.

Talia

Talia quotidie scelerata voce fremebat,
Probraq; mendaci dixerat ore DEO.
At totis trepidant castris, paucior occupat omnes,
Dirigit sanguis, diriguere coma.
Arma viri, vultusq; truces, mirantur, & artus,
Anxius audito nomine quisque tremit.
Corripiuntq; fugam timidi, si quando reuerti,
Visus erat, fremitus audierantq; truces.
Protinus in castris misso præcone feruntur,
Israelitici seria iussa ducis.
Siquis in hoc cœtu, vel aperto vinceret hostem
Marte, vel huic strueret viq; dolisq; necem.
Filia victori regis promittitur, ingens
Hic nothus audacicius ab ense cadet.
Additur & regni cum sponsa portio, census
Et sua stirps dandi libera lege foret.
Nullus at in populo, qui sumptis fortiter armis
Immani monstro congredieretur, erat.
Isai soboles aderat clarissima David,
Viseret ut fratres patre iubente suos.
Missaque dum tradit præfecto dona cohortis,
Fulgentes multo lustrat & ære viros.
Prodiit ingenti confusus robore Cyclops
Euomit & simili pristina verba sono.
Non tulit Hebrææ David conuitia genti
Facta, nec in summum dicta maligna Deum.
Flagrantes animo puerili concipit ignes,
Impius & quisnam sit canis ille rogat.
Atque ait: O stolidi vestras socordia mentes
Quæ premit, & vanus quis timor ossa quatit?
Siccine vos soli Domino confiditis, an sic
Pendet in hoc uno vindice vestra salus?

Turp'a

*Turpia blasphemii mendatia, probra Cyclopi,
In summum toties quæ iacit ille Deum.
Hæc hausisse inquam toties decet auribus æquis
Hoc tantum placido pectore fertis onus?
Totq; viros inter præstantes robore & armis,
Iam non qui Dominum vindicet ullus erit.
An impune feret tantum scelus? anne peribit
Prorsus Hebræorum gloria sancta Dei?
Obijciam potius caput hoc iuuenile periclis,
Ipse Deus vires auxiliumq; dabit.
Me custode Leo latitantem vepribus agnum,
Atque aliam frendens abstulit vrsus ouem.
Attamen hac dextra, Domini sed viribus, ambos
Occidi, manibus præda fuere meis.
Vixit adhuc auida qui me de fauce leonis
Eripuit, saluum restituitq; meis.
Huius præsidio munitus, talibus armis
Fretus, in hoc solo vindice tutus ero.
Dixerat: extemplo veniunt ea Regis ad aures,
Et decibus referunt omnia verba suis.
Mirantur, puerumq; vocant puerilibus armis,
Omnes contundi posse Cyclopa negant.
Intrepida repetit Dauides singula voce,
Ad populum veniens quæ modò dicta dedit.
Addidit: hac dextra vastam, mihi credite, molem
Conteret, æternus qui regit astra, Deus.
Anne Philistæus noceat mihi, seu a leonis
Ira, vrsæ potuit nec nocuisse furor.
Quis credat rabidum superari posse leonem,
Aut pueri sola concidat vrsæ manu?
Non ego diuitias, medi nec munera regni
Expeto, nec Regis sit mihi sponsa nurus.*

Arma-

*Arma sed æterni sumam pro nomine Iouæ,
Has reget ille manus hos reget ille pedes.
Sancta DEI coram fulgebit gloria, luce
Hac pro selecta prælia plebe geram.
Conticet, atque ingens puerili fulsit ab ore,
Cœlesti qualis gratia sede venit.
Apta iubet ferri membris iuuenilibus arma
Saulus, & huic manibus detulit ista suis.
Dat galeam capiti, dat acutæ cuspidis hastam,
Falcato tenerum cingitur ense latus.
Paruulus ante duces rigidis iam miles in armis,
Sæpe viam moto tentat inire pede.
Corpus at æra premunt insuetum, tam graue pondus
Nec poterat pueri sustinuisse latus.
Scilicet arma minus quàm pastoralia noras,
Aptior est manibus funda futura tuis.
Sentit onus postquam Dauides viribus impar,
Sic, posito membris, incipit, ære, loqui.
Indubitata fides Scutum mihi, proteget istud
Corpus inexhausta pro bonitate DEVS.
Talia, vix lachrymas poterant cohibere, videntes,
Fletibus ora rigans ipseq; Saulus ait.
O Generose puer, proles Sanctissima Iudæ,
Credimus hæc fieri prospiciente DEO.
Vade bonis auibus, cuius nunc solus honorem
Afferis, hic ceptis annuat usque tuis.
Vade redi fœlix, victorq; reuertere, Saulum
Et dolor & lachrymæ dicere plura vetant.
Letus Hebræorum David tentoria linquens,
Hostem diuino numine plenus adit.
Et fundam nitidis vicino è flumine saxi
Instruit, hinc vasti tendit ad ora viri.*

Ut puerum Goliath venientem cernit, ad illius
 Attonitus tardo cœpit & ire gradu.
 Heret in obtutu baculi, fundæq; furentem
 Mox ait, anne petis stulte pusille canem?
 Cede, vel alitibus tradam tua viscera cœli,
 Membraq; monticolis dilamanda feris.
 Non secus ac vermis pedibus quatiere, tuique
 Confringam manibus corporis ossa meis.
 Ille statim contra: Clypeo tu cinctus & armis,
 Huc ades, hasta manus & latus ensis habet.
 At ego Zebaothi pro nomine, nudus & infans
 Huc mecum miles nil nisi saxa fero.
 Illius electæ plebi maledicis, & audes
 Supremum bello sollicitare Deum.
 Ille tuas hæcque vires contundet, is ausus
 Puniet, es manibus præda futura meis.
 Hirsutæque tuum caput à cervice rescindam,
 Truncus & in tota valle iacebis iners.
 Inde tui primum fugient, tunc mille tuorum,
 Undique spargentur corpora cæsa solo.
 Luxuriabit humus, riuicq; cruore, rubescet,
 Omnis ager vestris ossibus albus erit.
 Scilicet ut videant omnes, non ense, nec hasta,
 Aut hominum numero prælia posse geri.
 Ille iuuat vires, penes hunc victoria sola est,
 Frangit diuina maxima quæque manu.
 Nec mora, libratam propius cùm vidit euntem,
 Mox fundam circum tempora bina tulit.
 Et, quantum exigui sinerent in corpore vires,
 Auerse silicem mittit in ora viri.
 Fronte ferit terram, moles ruit ardua, rupes
 Fulmine tacta velut montibus alta cadit.

Sanguine fœdatur facies, & more iuueni,
Nunc pede, nunc crebra vertice tundit humum.
Rugitusq; dedit spumanti fauce, frementis,
Vita subit Stygi regna profunda lacus.
Anxia pro peri letatur turba salute,
Cum procul hoc monstrum procubuisse videt.
Continuo spoliat David latus ense iacentis,
Quem vix vagina diripuisse potest.
Viribus & summis caput à ceruicere scindens,
Cum gladio Regis portat ad ora sui.
Exoritur plausus, totis & iubila castris,
Inq; Philistaos quilibet arma capit.
Terga dedere fuga timidi tutore perempto,
Exiit castris gens scelerata suis.
Nec furor & popularabies concepta quiescit,
Semina pugnandi dum superesse videt.
Obuia quæque necat, prædatur, & omnia vastat,
Vrbibus occlusis plebs superata latet.
Iudeas postquam victoria sparsa per vrbes,
Omnibus Isacide bellaq; nota forent.
Cymbala, nabra sonant, hymnos, iuuenesq; senesq;
Æternoq; canunt iubila grata D E O.
Fertur ad astra pius Dauides laudibus, hostis
Hoc duce quod fuerint turba redempta metu.
Ergo sic Superis, perierunt ense, Rebelles:
Non atheos, sequitur gloria sola probos.

Gaudium, & mœror.

Ia. Falckenburgio, nuper spoliato.
Plutarchus de consolatione ad Apollonium.

S.D.

Hominem non ad omnia læta natum, Quinimo eum gaudere, & mœrere, opus esse Euripidis asseritur sententia. Mœrore autem ultra modum efferri, eumq; cumulare immodicè, præter naturam esse affirmatus, & à praua animi nostri opinione proficisci. Rectè enim instituti & cordati hominis est, neque mutari ob euentum rerum quæ videntur prosperæ, & constanti animo decorum in aduersitatibus seruare. Et boni ratiocinatoris officium hoc est, aut præcauere malū ingruens, aut acceptum corrigere & quàm minimum redigere, aut tolerantia sese mascula & generosa instruere. Quatuor quippe modis Prudentia circa bonū versatur, aut parans id, aut cōseruans, aut augens, aut recte vsurpans, hæ sunt cū prudentiæ, tum reliquarum virtutū regulæ atque officia.

¶ Eum, qui Lyciis leges posuit, aiunt mandasse ciuibus, vt in luctu veste vterentur mulierum: significare volentem rem eam muliebrem, imbecillisq; & degeneris animi esse luctum, neque conuenire viris moderatis & liberali doctrinæ deditis: Et vt ad eum mulieres viris, ita barbari cultis, ac deteriores prætoribus sunt propensiores, nec animosissimi aut qui generoso sunt pleni spiritu, indulgent luctui.

¶ Neq; rectè rationes rerum putantis est, si num aliquid in rebus instabilibus quærere. Quin potius vt ipsa hominum mortalia sunt inq; diem durantia corpora, ita & fortunæ affectionesq; caducæ, omniaq; in vita fluxa atque facillimè in diuersam mutabilia partem.

¶ Philippus Macedonum rex, cū eodem tempore tres lætos accepisset nuncios: Manibus ad celum intentis, O fortuna, inquit, modico isthæc compensa damno, scilicet intelligens solere fortunam magnis inuidere prosperitatibus.

Ergo quod nobis præter spem opinionemq; atque culpam conuenit nostram, tibiq; post taxam mari solutam, nunc item hic cum Angelotis & aureis crumenam, furto, vi, dolo & fraude ereptam, &c. ita perferatur oportet, eadeinq; ipso facto demonstrare quæ plerisq; accidere soleant, intelligimus admoniti meminerimusq; vt homines. Vale.